

اعمال روز اول و آخر سال قمری / نمازی که باعث می شود سال را با خیر به پایان ببریم

هر کس که نماز روز اول و آخر سال قمری را اقامه کند شیطان می گوید: وای بر من! هرچه در مدت این سال زحمت کشیدم (و او را وسوسه کردم) با این عمل، همه را از بین برد و سالش را به خیر پایان داد.

هر کس که نماز روز اول و آخر سال قمری را اقامه کند شیطان می گوید: وای بر من! هرچه در مدت این سال زحمت کشیدم (و او را وسوسه کردم) با این عمل، همه را از بین برد و سالش را به خیر پایان داد.

به گزارش خبرگزاری مهر، روز آخر ذي الحجه، روز آخر سال اسلامی قمری است، لذا مرحوم «سید بن طاووس» نقل کرده است که در این روز، دو رکعت نماز می خوانی و در هر رکعت، یک مرتبه سوره «حمد» و ده مرتبه سوره «قل هو الله» و 10 مرتبه «آیه الکرسی» را می خوانی و پس از نماز می گویی: اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ، وَ نَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ، وَ دَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِي عَلَيْكَ، اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ لِي، وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ مِنِّي، وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمُ. وقتی چنین کردی شیطان می گوید: وای بر من! هرچه در مدت این سال زحمت کشیدم (و او را وسوسه کردم) با این عمل، همه را از بین برد و سالش را به خیر پایان داد.

از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز می کرد. و چون فارغ می شد دست ها را بلند می کرد و این دعا را سه دفعه می خواند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْإِلَهُ الْقَدِيمُ وَ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَأَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ: خدایا تو معبود قدیم هستی و این است سال تازه. پس از تو در آن درخواست حفظ از شیطان.

وَ الْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَ الْإِشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ: و نیرو و قوت بر این نفس اماره بدخواه را دارم و نیازاشتغال به آنچه مرا (در عمل) به تو نزدیک گرداند ای کریم.

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ يَا حِرَّزَ مَنْ لَا حِرَّزَ لَهُ: ای صاحب جلال و بزرگواری. ای پشتیبان کسی نگهدارنده و پشتیبانی ندارد. ای ذخیره کسی ذخیره ای ندارد. ای پناه بی پناهان.

يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ: ای دادرس بی کسان ای پشتیبان بی پشتوانان. ای گنجینه بی گنجان.

يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ الضُّعْفَاءِ: ای نیک آزمایش کننده. ای بزرگ امیدواری و از عز و شکوه ناتوانان.

يَا مُنْقِذَ الْعَرْقَى يَا مُنْجِي الْهَلَكَى يَا مُنْعِمٌ يَا مُجْمِلٌ يَا مُفْضِلٌ يَا مُحْسِنٌ: ای نجات دهنده غریقان. ای نجات بخش هالکان. ای نعمت ده. ای نیکو. ای بخشنده. ای خوش رفتار.

أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَ نُورُ النَّهَارِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ شُعَاعُ الشَّمْسِ: تویی که برای تو سیاهی شب و روشنی روز و تابش ماه و شعاع خورشید.

وَ دَوِيُّ الْمَاءِ وَ حَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ: و صدای آب و صدای درخت سجده کرد. ای خدا شریکی برای تو نیست.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا حَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ وَ اغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا يَقُولُونَ: بار خدایا ما را بهتر از آن چه گمان برند بگردان و آن چه از (بدی های) ما ندانند بیامرز و بدان چه گویند از ما بازخواست مفرمای.

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ: بس است مرا خدای نیست معبود حقی جز او بر او توکل کردم و اوست پروردگار عرش بزرگ.

آمَنَّا بِكَ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَ مَا يَذْكُرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ: به او گرویدیم هر چه هست از نزد پروردگار ما است و یادآور نشود جز صاحبان خرد.

رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ: پروردگارا کج مکن دل های ما را پس از آن که راه نمودی ما را و ببخش برای ما از پیش خودت رحمت زیرا که تویی پر بخشش.